

Юля: Сидіть тихо!

Скорик: Не годен ... я мушу кричати, скакати, цілувати із радості!...

Юля: Пождіть, на все прийде ще час!

Скорик: У вас ще прийде, а в мене вже настав ... ксби лиш піп нас звінчав!... [Обіймає її й цілує, аж лящить. Юля соромливо рпучаєть ся:]

Завіса спадає.